

paa at bortforflære vor Frihed. Men Gæt maae vi lære, at Alt, hvad der staaer i Loven i og for sig ikke er Frihedens Værn. Gæt maae vi lære, at kun det aarvaagnde Folk kan værne om Friheden (Hørh). Gæt maae vi lære, at kun der staaer Friheden sikret, hvor Folket stadig holder Vagt over den. Slumrer Folket, bryder det sig ikke om Friheden, lader det sig snyder i Partier og forglemmer det over usle Partistridigheder. Fædrelandets fælles Sag (Hørh), ja, da maae der staae nok saa mange Friheder i Grundloven, de bevares ikke. Gæt maae vi lære, nemlig at forstaae at begribe og indskrænke os, at handle med Maadehold og Besindighed, medens vi paa den anden Side ogsaa maae kjende en Grænse for vor Eftergiveness (Hørh), saa at vi vide, naar vi ville sige: nu hørt med Alt, hvad der kan splitte os fra hinanden, lad os gaae sammen og værne om Frihedens store Sag. Det tror jeg, vi have gjort og gjort det ikke uden heldigt Udfald (Hørh). Men ingenlunde skal det overraske mig eller bør det overraske Dem, mine Herrer! om der atter kan komme en Periode, under hvilken den ulovlige Billie, der har Lyften og Magten, muligens atter vil søge at bortforflære, at bortfortolke vore Rettigheder; men lad os stole paa, at Folket ogsaa vil være aarvaagent.

Der er fra den finantistelle Side gjort ikke uvigtige Indvendinger mod det foreliggende Forslag. Disse Indvendinger ere imidlertid ikke nye. Vi have hørt dem idetmindste eengang tidligere, om ikke tiere. Jeg har ogsaa tidligere tilladt mig at imødegaae dem; men man maa ikke blive træet af at imødegaae urigtige Forestillinger; man maa naar urigtige Formeninger med den samme Frimodighed, som tidligere, træde frem, da med samme Frimodighed imødegaae dem. For at bedømme den hele påtænkte finantistelle Stilling, maa man vel overveie, at vi ikke først nu gaae ind i et Fællesskab med Hertugdømmerne i finantiel Henseende. Der har i Aar været bestaaet et finantistelt Fællesskab med Hertugdømmet Slesvig og Hertugdømmet Holsteen. Vi træde delvis ud af et finantistelt Fællesskab med

Hertugdømmerne. Deras vil man da strax indsee, at naar vi traadte ind i et Fællesskab med dem, saa vilde Sagen stille sig paa en ganske anden Maade, saa kunde man betragte visse Ting som sig ubelukkende tilhørende, det kan man derimod ikke nu, naar det, hvorfor der er sat visse Etablissementer, det, hvorfor visse Ting ere kjøbt, visse Indretninger ere gjort etc. er gaaet ud af den fælles Statskasse, af de fælles Kasser. Betragtet fra denne Side, gjælder det altsaa om at finde Indtægter, som virkelig bæres af de enkelte Landsdeles Beboere. Det er Skatterne. Naar man taler om at henlægge visse særskilte Indtægter til de særskilte Landsdele, da maa man vælge det, der udredes af de enkelte Landsdeles Beboere; det er Skatterne. Man vil derimod ikke godt kunne tage Activer, Domainers og Sligt; disse maae være fælles; thi det er tildeels Tilfældigheder; hvor paa det berøer, om man har solgt en Domaine her eller der, da Pengene fløde ind i den fælles Statskasse; navnlig er der her solgt forholdsvis langt flere Domainers i tidligere Aar end i Slesvig og Holsteen, og heraf kommer det, at de Domaineindtægter, som høves fra Hertugdømmerne, ere langt større end de, der høves herfra. Det har den ærede Rigsdagsmand (Lindberg) ikke taget i Betragtning (Hørh), idet han gjorde sin Slutning. Naar Taleren er om Drefunds Gold, vil jeg spørge den ærede Rigsdagsmand, om han virkelig vilde kunne bære det over sit sonderjydske, slesvigiske Hjerte. — thi den ærede Rigsdagsmand er fra Ribe — at ubelukke Slesvigerne derfra, om han virkelig vilde stille dem derfra, og om han troer, at det vilde være muligt at lade den ene Landsdeel, nemlig Slesvig, faae Deel deri og derimod ubelukke Holsteen derfra, om han overhovedet troer, at man ved at forvandle Drefunds Gold til en Prøvdindindtægt, til en Indtægt for en enkelt Landsdeel og ikke betragte den som en Indtægt for hele Monarchiet, vilde bidrage til i Virkeligheden at sikkre Indtægten for Landet? Jeg siger altsaa, at naar Taleren er om at tildele de enkelte Landsdele Indtægter, skulle vi tage Skatterne; men her møde os da ogsaa de indirecete Skatter, som ikke paa den Maade kunne tildeles de sær-